

متن پرسش

با سلام: من مدتی است که به پیشنهاد یکی از دوستان سیر مطالعاتی کتب حضرتعالی را آغاز نموده ام. ضمن تشکر از مطالب عالی و جنبه نگاه به این مطالب، در حین مطالعه کتاب «آشتی با خدا از طریق آشتی با خود راستین» ذیل جلسه چهارم موضوعی ذهن مرا به خود مشغول ساخته است و این که طبق گفته حضرتعالی برای اثبات جدایی «من» از «تن» از تمثیل خواب و رویا استفاده شده است و در جایی دیگر بیان فرموده اید که «من» انسان نه زن است و نه مرد. اما ما حتی در رویاهای خود نیز به نوعی درگیر تن خود هستیم با تن فعلی خود از بعد مکان و زمان فعلی خارج می شویم و حتی جنسیت ما نیز در خواب همچنان تاثیرگذار است. آیا این موضوعات که ذهن بنده را مشغول ساخته است نوعی کج فهمی بوده یا موضوع قابل توجهی است و می توان درباره آن اندیشید و به آن پاسخ داد. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در خواب از جهت وجودی جدای از تن خود هستیم ولی از نظر ذهنی در هر حال، معنایی از تن خود و دیگران داریم و از این جهت خود را زن و یا مرد می یابیم و اشکالی ندارد. موفق باشید